

Es zinu, ka vienreiz man dārziņš

C | D | F | G7

Es zinu, ka kādreiz man dārziņš būs, kur nevītīs rozes, Un nesāpēs sirds.

Es zinu, ka kādreiz man dārziņš būs, kur nevītīs rozes, Un nesāpēs sirds.

Es iegāju dārzā, Kur puķītes zied. Starp viņām bij roze, kas brīnišķi zied. :||

Es sacīju rozei: „Tu patīci man. Es vēlētos tevi Tik brīnišķi kopt!” :||

Es iegāju dārzā, Bet rozes vairs nav! Es prasīju puķēm, Kur palika ta? :||

Tās sačukstās klusi, „To noplūca cits! Ja gribi zināt, Uz kapsētu ej!” :||

Es zinu, ka vienreiz man dārziņš būs, Kur nevītīs rozes, Un neplūks tās cits! :||

C | D | F | G7